

Obsah tohoto čísla:

	strana:
Úvodník	1
Příběhy	2
Divoký nápad	10
Hra	11
Luštění	13
Anglické stránky	19
Obrázky ze třetí třídy	21
Tip na výlet	22
Komiksy	23

Redakce časopisu:

Alexej Artamonov (Alex), Kristina Barth (Kristi), Karolína Bertlová (Carol), Alžběta Čejková (Bety), Benjamin Heřt (Ben), Tobiáš Heřt (Tobi), Marek Hlaváček (Mára), Filip Hradský (Filip), Konstantinos Charalambidis (Kostša), Rozárie Kaderová (Rózi), Klára Karešová (Klárka), Nela Koňaříková (Nela), Anna Kořínková (Ani), Tomáš Kovář (Tom), Milena Macková (Mili), Julie Narovcová (Julča), Jitka Outratová (Jíťa), Stela Peterová (Stelka), Ela Posoldová (Ela), Johana Posoldová (Johy), Alvy Procházka (Alvy), František Rokos (Fr), Viola Schmoranz (Vivi), Martin Skála (Martin), Amálie Spěváková (Ami), Anna Spěváková (Áňa), Marta Šimek (Marta), Johana Viková (Jóža)

Obálku nakreslila Diana Bebčáková

Komiks na zadní straně vytvořily Ela, Kristi, Klárka

Milí čtenáři a čtenářky,

máme pro vás nový díl časopisu Tonda.

Téma tohoto časopisu je Svět bez lidí. Překvapíme vás ještě lepšími úlohami či příběhy než v minulém čísle.

ZA REDAKČNÍ RADU

Carol

Ela

ZÁHADNÁ HORA POKLADŮ 3

V minulých dílech jste se mohli dozvědět, že se Kojan vydává na nebezpečnou cestu na vrchol Zázračné hory, aby zachránil svou vesnici před nemocí. Z hory se ještě nikdo nikdy nevrátil. Mezitím ve vesnici...

Šamanovi se povedlo omdlelého probrat. Omdlelý mu řekl, jak se mu to přihodilo. „Viděl jsem záblesk, byl slyšet výstřel a pak se to stalo. Omdlel jsem. Probral jsem se až teď.“ Šamanovi to moc nepomohlo, ale hned jak se zvedl, omdlelý zase omdlel.

Zatím Kojan stoupal nahoru. Začalo mu být smutno. Nevěděl proč. Náhle se mu rozjasnilo. „Proč tu nikdo není?“ promluvil sám pro sebe. Už byl skoro v cíli... Začalo pršet. Kojana to hodně naštvalo. Měl chuť to všechno vzdát. V tu ránu mu vítr připomněl, proč je tu. Je tu, aby pomohl všem ve vesnici. To mu dodalo sílu. Šel dál prudkým deštěm a soustředil se jen, aby došel do cíle.

Cesta pomalu ubíhala. Bouře ztratila svou sílu a vysvitlo slunce. Kojanovi se šlo lépe. Dokonce si hvízdal do kroku. Náhle byl zalit světlem. Něco velkého. Obrovská koule světla však začala zhasínat. V tu chvíli mu došlo, kde je. Byl u konce své cesty. Zarazil se a nevěděl, co má dělat. Nikoho neviděl. Bylo mu úzko u srdce. Báł se víc, než kdy předtím.

Znenadání uslyšel hlas bez těla. Byl to hlas dítěte. Nejspíš chlapce. „Co by tu dělalo dítě?“ pomyslel si Kojan nahlas. V jeho hlase byl slyšet strach.

Malé dítě se neukazovalo, bylo jen slyšet. Kojana to děsilo ještě víc. „Proč se neukážeš?“ ptá se Kojan. „Nemohu,“ povzdychl si chlapec. Byl zoufalý...zjevně doopravdy nemohl. Kojanovi to nedalo. „Proč tu jsi?“ ptal se Kojan. „Lidé mě nechtěli mezi sebou, proto tu hlídám poklad. Ten může získat jen člověk s laskavým srdcem,“ pověděl chlapec. „Ty to srdce máš,“ ozval se znovu chlapcův hlas. „Chceš poklad a zachránit vesnici?“ tázal se chlapec. Kojan mu chtěl odpovědět, ale chlapec zase začal mluvit. „Pokud všechny mince namočíš do vody a necháš je ve vodě 24 hodin, mince se rozloží. Tím dostaneš lék na tu nemoc. Každý, kdo omdlel, se té vody musí napít a pomatuj: všechny mince se musí rozložit. Jen jedinou minci tam nedáš a nepodaří se ti to,“ poradil mu chlapec. „Teď poklad odemknu a ty si ho vezmeš. Souhlasíš?“ zeptal se chlapec. Kojan kývl a netrpělivě očekával odemčení pokladu.

Poklad odemkl, záře zlata se linula kilometry daleko. Kojan zdvořile poděkoval a truhlu si vzal. „Jak se rychle dostanu dolů?“ byla Kojanova poslední otázka. „Připrav se, poletíš!“ sdělil chlapec Kojanovi. Ten se trochu lekl, ale chlapce poslechl.

Když se Kojan dostal do vesnice, přišel ho přivítat jen šaman. Kojan se divil. Šaman mu vysvětlil, že už všichni omdleli včetně jeho otce. Kojan položil poklad a utíkal do jejich chýše. Tam našel tátu ležet na podložce a rozplakal se.

Kojan si řekl, že čím dřív nechá rozložit mince, tím dřív se jeho otec probere. Vyšel z chýše a se šamanem dal mince do vody. Ani na jednu nezapomněli.

PO 24 HODINÁCH....

Mince se rozložily a byly průhledné jako voda. Kojan se šamanem nalili vodu s mincemi do hrnků a ty pak dávali všem napít. Po asi půl hodině se všichni probrali a děkovali Kojanovi. Nakonec se probral Kojanův otec. „Děkuji, synu,“ byla jeho první slova.

Kojan splnil svůj úkol. Vesnice byla zachráněna.

KONEC

Bety

SVĚT VZHŮRU NOHAMA pokračování

„No, asi bych se okolo prošel, jestli to nevcuclo i někoho jiného,“ říkám Honzovi. „Dobře,“ souhlasí Honza.

A tak jsme se šli projít, ale evidentně to nikoho jiného dovnitř nevtáhlo.

„Tak jsme tu asi sami,“ povídám.

„Asi jo,“ říká mi. „Tak tady počkáme a...“ nedomluvil jsem.

„Nemáme nic k jídlu ani k pití a ty chceš čekat, že nám to spadne z nebe?“ Honza je hodně naštvaný.

„Dobře, ale co chceš dělat?“ ptám se.

„No, asi máš pravdu. Nikdo tu není, jsme tu dočista sami...“ Honza už ztrácí naději, že bychom se z toho mohli dostat.

A najednou se k nám začaly blížit plameny. Začali jsme utíkat, ale...nestihli jsme to.

Pak jsem se probudil. Byl to jen sen!

Šel jsem se dolů nasnídat, ale nikdo tam nebyl. „Cože?“ říkám si. Vyběhl jsem ven, ale tam také nikdo. Na obchodě s potravinami byl nápis „Open“ ale všude prázdně...

DÁL UŽ SI TO DOMYSLETE SAMI

Zmizení 3: Země Nikoho

Erik Ibiša byl zde. Chceš znát pravdu? Zavolej. Tato slova a tajemný web nám byly minule neznámé, ovšem dnes se dozvíme pravdu. Chceš ji znát? Čti dál...

*„Muž měl na krku vytetované **VQ**. Romanovi se v koutku úst objevil šibalský úsměv. Nebylo to zas tak těžké. Roman vyluštil šifru.“*

Že to Romana nenapadlo dříve. Teď se mu vše odkrývalo a on si po dlouhé době připadal jako opravdový detektiv. To, co si vždy přál v Paku. Ach Pak, ta vesnice byla jenom dětská ohrádka proti opravdovému světu. Roman začal vzpomínat a dostal chuť na pití, které si vždy dával s přáteli po práci. Dnes tu sedí a řeší největší zločin v historii Alasu. Proto už nesmí ztrácet čas, vše jde oznámit svému týmu a Ilirovi.

Roman opravdu vše vysvětlí, i to, že tetování **VQ** je v obrácené abecedě **EI**, což jsou iniciály našeho protivníka Erika Ibiši. Proto Roman doporučil zavolat pomocí tajemného webu, který není nic jiného než prachobyčejná volací aplikace Zoom. Díky detektivním seriálům a článkům na internetu mu došlo, že by mohli zjistit díky této aplikaci lokaci Erika a jeho gangu. Stačí je držet na hovoru 45 sekund a budou naši.

Vše bylo na velkou akci připraveno - mikrofony, různá speciální zařízení a velké odpočítávací. Všichni začínali být na jehlách, ale poté zazněl hluboký hlas Ilira, který všem okolo přál hodně štěstí v naději, že se to povede. On sám věděl, že tohle je jediná možnost, jak Erika vypárat. Máme jen jeden pokus. Roman dal povel všem okolo a mávl na „ajtáky“. Ti už byli rozžhavení u svých počítačů a vše pozorně sledovali. Zmáčkli pozvánku a hovor začal. Časomíra začala odpočítávat.

Ticho. Prázdná kolonka a uživatelské jméno „*Neznámý*“. Jak originální, proběhlo všem hlavou. *Pět sekund hovoru....* „Emm, je tam někdo?“ prohlásil Roman, aby rozproudil konverzaci. „Tady Gang VQ, slyšíme se, pane *prezidente*?“ Zazněl hluboký, nelidsky krutý hlas. „Ano, slyším vás, kdo jste a byl byste té laskavosti a vrátil mi syna?“ Začal velmi zostra Ilir, na kterém byla znát netrpělivost. *Dvacet jedna sekund hovoru....* „Heh, tak jednoduché to nebude, Ilire. Máte třicet šest hodin na předání státu a všeho, co k tomu přiléhá. Vládu převezme náš Gang VQ. Vše může proběhnout v pořádku, nenásilně, pokud se ale tak nestane, vašemu synovi se stane malá nehoda a svými prostředky způsobíme chaos v celém Alasu. Jak si myslíte, že bude vypadat stát bez všech vůdců? Rozumíme si?“ *Třicet šest sekund hovoru....* „Mohu vidět svého syna?“ Ticho prorážel hlasitý dech. *Čtyřicet....* „Ne.“ *Čtyřicet jedna....* „Nejdříve předejte stát a pak ho uvidíte. Zatím nashle.“ „Ne, prosím! Já ho potřebuji.“ Hovor se vypnul. Ilirovi se leskly oči od slz. Jako by se taky vypnul a myslel, že je vše ztraceno. Jeho země, jeho syn. Když v tom, jako by se mu znovu otevřel svět, uvědomil si, že jeho uši na chvíli zalehly. Všichni v místnosti se radovali a tleskali, včetně Romana. Ilir se otočil na časomíru a na ní červeně svítilo čtyřicet šest sekund, a to stačilo. Ilir přiběhl k jednomu z počítačů, na kterém byla GPS souřadnice místa, odkud se volalo. Bylo to místo, které nikomu nepatřilo. Místo mezi zeměmi. Byla to země nikoho.

Záchranná akce dopadla v pořádku. Erik neměl tolik mužů, jak si všichni mysleli, a tak je speciální jednotky rychle zajaly. Ilira zajímal jen jeho syn a toho po chvíli našel. Objal ho tak silně, že se Jošua z jeho sevření těžko dostával. Byla to chvíle naděje. Erik už si jen v klidu sedl do policejního vozu a už radši nic neříkal. Mohlo by to být použito u soudu. Ilir už jenom moc děkoval Romanovi a povýšil ho na inspektora. Vše dopadlo dobře. Ilir zvýšil dvakrát ochranu svého syna a doufal, že se v budoucnu už nic podobného nebude opakovat.

A Romanovi se splnil sen.

Lves

V jedné vesnici žila rodina, která měla psíka jménem Berí. Jenomže jednoho dne vyhlásili, že potřebují asistenčního psa na jeden pokus, který schválil i prezident. To pro Beríinu rodinu neznamenal nic dobrého, což byla pravda. Najednou někdo zazvonil, maminka došla otevřít, ve dveřích stál vědec, který řekl: „Dejte mi vašeho psa, nebo zavolám policii.“ Maminka se zeptala toho vědce: „Proč nám chcete vzít našeho psíka Berý?“

„Potřebujeme ho na jeden pokus. Nebojte se, vrátíme vám ji v pořádku.“ „No dobrá,“ řekla maminka. „Tak na shledanou,“ řekl ten vědec. Když vešli s psíkem v přepravce do laboratoře, tak ho dali do drátěného boxu, hned vedle lva, který byl v železné kleci. V tu chvíli, co tam byli oba, tak je uspali. Ale nevšimli si, že jeden z generátorů nefunguje. Takže místo toho, aby Berý měla SÍLU TOHO LVA, KTERÁ MĚLA SLOUŽIT K TOMU, ABY MOHLA OCHRÁNIT JEJÍ RODINU, TAK LEV MĚL JEJÍ DUŠI, TAKŽE MYSLEL JAKO ONA.

Druhý den jela Beríina majitelka sama vlakem až na druhý konec České republiky. Lev s duší Berí vycítil, že se jeho majitelce něco stane. A tak běžel na nádraží za ní, aby ji zachránil. Jenže už bylo pozdě. Vlak právě odjel, ale lves běžel za ním. Zrovna když se pod vlakem prolomily koleje a vlak spadl do hluboké tůně, v tu chvíli zmizeli všichni lidé, jen lves zůstal v potápějícím se vlaku, který po chvíli už byl celý potopený pod hladinou. Lves zadržel dech a plaval k nejbližší bublině, která se zasekla na stropě jednoho z vagónů. Po nějaké době zaslechl řev lva, který se přibližoval. Když už mu docházel dech, tak za oknem vagónu uviděl toho lva, který okno tlapou vysklil, a tím lvesa vyprostil z potápějícího se vlaku a lves se opět shledal s jeho rodinou. Ale lidé se už nikdy neobjevili a jejich civilizace zanikla. Jen zvířata žila spokojeně dál.

Mili a Vivi

Tajemné zrcadlo

Tomáš je kluk z města Janov, jeho táta pracuje jako podnikatel a máma jako sekretářka. Jsou velmi bohatá rodina. Vůbec ve městě Janov žijí hlavně bohatí, chudší bydlí v okrajové části. Tomáš si s nimi často hrává, rodiče mu to zakazují, ale jeho láká starší část města. Když nemá co dělat a má aspoň trochu času, hned tam jde. Dokonce si tam našel skoro stejně starou partu jako on. Mají plácek, kde už dlouho plánují postavit klubovnu, ale nemají z čeho, protože všechnen materiál je moc drahý. Mohou začít díky tomu, že Tomáš vždy nějaký ten materiál přinese, protože dostává velké kapesné.

Po pár měsících tvrdé práce bylo hotovo, už stačilo jen dokončit interiér a mohli se nastěhovat. Tomáš nějaké věci do interiéru přinesl a neodolal vzít s sebou zvláštní zrcadlo, co našel na hromadě smetí po cestě. Všichni z party z něj byli nadšení, říkali, že bude chloubou klubovny. Jediný, kdo z něj nebyl nadšený, byl Jiří Novák. Říkal, že z něj cítí něco zlého, že ho vyhodila jejich sousedka kvůli nějakému démonovi, co v něm viděla. Tomáš si často říkal, že je Jiří blázen. Ale měl dobré nápady, a tak ho v partě nechávali.

Jednoho dne hned po škole běžel Tomáš do klubovny, ale nikdo tam nebyl a všude byly rozházené věci. Tomáš si nevěděl rady - za rodiči jít nechtěl, akorát by dostal vynadáno za to, že je ruší. Tom nemohl dělat nic než čekat. Když se dlouho nikdo neukazoval, tak si Tomáš začal myslet, že dneska už nikdo nepřijde. Vrátil se domů a šel si lehnout, aby se z toho všeho vyspal.

Další den si Tomáš sbalil svačinu a šel se znovu podívat do klubovny. Když tam došel, tak zjistil, že tam jsou věci pořád rozházené. Jediné, co stálo na svém místě, bylo obrovské zrcadlo. Když se do něj Tomáš podíval, všiml si něčeho divného. Něco se v něm hýbalo, jako by v něm někdo byl, a pak najednou slyšel hlas Jiřího: „Byl tu.“ Tomáš se trochu lekl, otočil se a zeptal se ho: „Jak ses sem dostal? Kdo tu byl a kde jsou ostatní?“ Jiří odpověděl: „Ten démon, co ho viděla sousedka, všechny vtáhl do toho zrcadla. Jenom mě nechal.“ Tomáš byl překvapený. Na nic se ale nevyptával a šel zkoumat zrcadlo.

Najednou Tomáše začínalo něco vtahovat dovnitř. I když se hodně bránil, nijak mu to nepomohlo. Najednou se objevil na nějakém skalním ostrůvku. Všude kolem pod ním byl prales. Nikdo tu nebyl, ozývaly se tu jen hlasy ptáků a šumot lesa. Všechno vonělo po dešti. Bylo tu to krásné. Ještě trochu zmatený Tomáš se zvedl ze země a teprve teď si uvědomil, že nemá, jak se odsud dostat. Všude kolem něj byl jen prázdný prostor. Nebyla tu žádná cestička dolů, byl tu uvězněný.

Najednou slyšel nějaký řev, jakoby odněkud z dálky a pak na něj něco padalo. Ano, byl to Jiří. Tomáš se probral a s údivem zjistil, že byl na obrovské větvi stromu, kterou viděl, když byl ještě na skalním ostrůvku. V hlavě si všechno probral a usoudil, že ho Jiří musel shodit dolů. Musel mít obrovské štěstí, že se nijak vážně nezranil, zato Jiří na tom byl hůř. Ležel na spodnější větvi a všude kolem něj byly kapičky krve.

Když k němu Tomáš sestoupal, zjistil, že Jiří je celý poškrábaný od větví, ale jinak mu nic není. Tomášovi se ulevilo. Když po nějaké době sestoupili dolů ze stromu, začali plánovat, jak se vrátí domů. Vtom se vedle nich něco šustlo. Oba se nejdřív lekli, ale pak si Tomáš všiml, že je to ten stejný démon, kterého předtím viděl v zrcadle. Tomáš se za ním rozběhl, aby se ho zeptal, proč je vtáhl dovnitř. Démon se mu ale ztratil. Tomáš si ale na cestě všiml železných dveří na zemi.

Když se vrátil k poklopu, zjistil, že je na něm zvláštní znak: ف. Pod ním byl nápis:

هنا يكمن الاختراق بين العوالم

Jiří ustrašeně přiběhl k Tomášovi a vyptával se ho, jestli chytil toho démona. Tomáš si ho ale nevšímal a nadále hleděl na nápis. Jiří vytáhl z kapsy mobil a nápis vyfotil. Vložil ho do překladače a ukázal přeložený Tomášovi. Na mobilu stálo: „**Zde leží průlom mezi světy**“. Tomáš vykřikl: „To by mohla být cesta domů!“

S hlasitým skřípáním otevřeli poklop. Sestoupali dolů po žebříku. Dole se rozprostírala obrovská místnost, uprostřed níž se nacházela propast. Naproti ní se třpytila vodní bublina, za kterou byla jejich klubovna. Vypadala jako za zrcadlem. Tomáš si uvědomil, že jestli se chtějí dostat zpět domů, musí projít vodní bublinou. Jediný problém byla propast. Nevěděli, jak ji mají překonat. Vtom Jiřího něco napadlo. Mohli by použít liány a klacky, které viděli po cestě sem! Ale protože už bylo pozdě, rozhodli se tu přenocovat.

Další den ráno se pustili do práce. Museli pracovat rychle, protože oba měli obrovský hlad a v džungli nebylo, co jíst. Ze dřeva a lián si postavili jednoduchou lávku, po které mohli oba bezpečně projít. Když byly za propastí, tak měli v plánu lávku zbořit, aby do jejich světa nemohla projít žádná divoká zvířata.

Vtom se za propastí něco pohnulo. Když to vylezlo, oba zjistili, že je to ten démon, který je sem zavedl. Chtěli utéct, ale zjistili, že bublina je nechce propustit. Pak si Tomáš všiml, že mezi kamennými dlaždicemi je zvláštní otvor ve tvaru kapky. Nevěděl, co to je, ale myslel si, že klíčem k otevření bubliny by mohlo být dát do otvoru vodu, a tak do ní plivl. Nic se ale nestalo. Tak mu nezbývalo udělat nic než čekat, až k nim démon přijde.

Najednou se ale stala věc, kterou nikdo nečekal. Démon se přiblížil, Jiřímu něco vložil do ruky a pak utekl. Byl to modrý amulet omotaný drátkem a měl tvar kapky. Jiří ho vložil do otvoru v dlaždici a trochu poodstoupil. Najednou se svět kolem nich začal točit a oba se ocitli zpátky v klubovně. Nevěřili, že je to možné. Po tom, co se jim stalo, to bylo, jako by tu nebyli deset let.

Pak si však všimli, že všichni jejich kamarádi byli v klubovně. Jeden z kluků jim řekl: „Kde jste byli? Všichni na vás čekali!“ Jiří řekl, že je přeci zachraňovali. Kamarád se na něj nevěřičně podíval: „Zachraňovali???“ Jiří si promnul oči a začal koktat: „A-a-a-ale vždyť...“ a pak zmlkl. „Ále nic...“ Oba kluci byli zmatení a nic nechápali. Odešli ven z klubovny a povídali si, jak je to možné.

Pak se Tomáš podíval na své chytré hodinky, aby zjistil, kolik je hodin. Bylo 11:45. Zarazil se. Vždyť je dneska prvního června! „A co?“ zeptal se Jiří. Tomáš odpověděl: „Prvního nás to vtáhlo do toho zrcadla!“ „Ale jak je to možné?“ zeptal se Jiří. „Museli jsme cestovat časem!“ Oba byli ještě zmatenější než předtím. Vždyť to se ještě nikomu nepodařilo! Nemohli tomu uvěřit. Byli první lidé na světě, kteří cestovali časem. Rozhodli se, že o tom budou mlčet. Pak si Jiří vzpomněl, že měl být do dvanácti doma, a tak se s Tomášem rozloučil a utíkal, co mu nohy stačily.

Tomáš tam zůstal sám. Všiml si, že má něco na krku. Byl to amulet, který jim dal tajemný démon. Rozhodl se, že do světa za zrcadlem se ještě někdy musí podívat.

Vražda v divadle

V jednom divadle o přestávce (mezi dvěma dějstvími) se stala vražda.

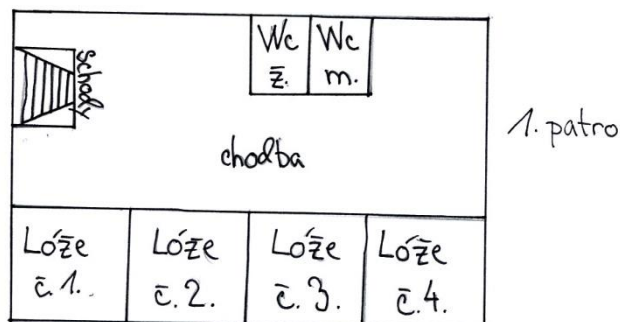
Fakta: - oběť se našla v lóži č. 2

Lóže č. 1 - pan Šiška

Lóže č. 2 - manželský pár (manželka je oběť)
Modřínovi

Lóže č. 3 - manželský pár Rakytníkovi

Lóže č. 4 - pan Borovice

Podezřelí: - pan Šiška

- manžel oběti Modřín
- manžel Rakytník
- manželka Rakytníková
- pan Borovice

Výpovědi podezřelých:

pan Šiška

„Hned po konci prvního dějství jsem šel na záchod a pak jsem se šel zeptat oběti, jestli nemá program, protože jsem si ho zapomněl koupit.“

manžel oběti Modřín

„S manželkou jsme se podívali do programu a pak jsem šel na záchod a tam jsem strávil celou přestávku. Manželku jsem nechal v lóži.“

manžel Rakytník

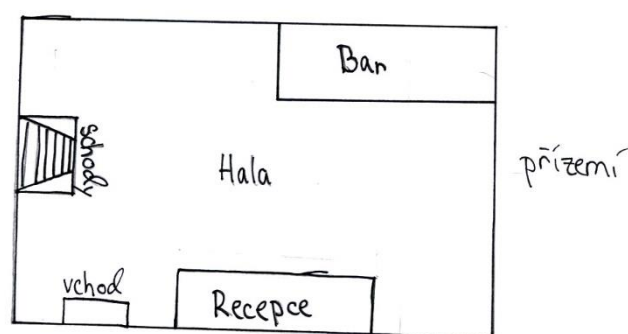
„Šel jsem do baru a koupil si pití. Manželka na mě počkala v lóži. Ona přímo nesnáší ty bary v divadlech.“

manželka Rakytníková

„Manžel šel do baru, a tak jsem si zašla na záchod. Museli jsme se minout. Chtěla jsem pro něj zajít, ale nebyl tam. Koupila jsem si pití a vrátila se do lóže.“

pan Borovice

„Chtěl jsem jít na recepci a koupit si leták a cestou jsem potkal pana Šišku a viděl jsem, jak vstupuje do lóže, kde se našla oběť.“

Nápověda: Znovu si přečti výpovědi a soustřeď se na malé detaily. Na obrázku si můžeš projít trasu všech podezřelých.

Planeta zvířat

„Dobrý den, pane Veverko, jak se dnes máte?“ „Dobře, jak vy, malý Zajíci?“ „Taky dobře,“ řekl Zajíc a odběhl do nory za rodinou. Máma mu sdělila: „Pan Medvěd půjde na inspekci do všech domů v okolí!“ „Tak jo...“ řekl zajíc.

Později večer se ukázala inspekce. Pan Medvěd prohlížel noru, potom vešel do komory a našel vysílačku. „Omlouvám se, paní Zajícová, ale vysílačka v noře se netoleruje, musíme vaši rodinu poslat do vězení.“ Na Planetě zvířat byl tvrdý režim a zvířata neměla svobodu.

Maminka malému Zajíci pošeptala: „Běž, synku, k Moudrému!“ „Ale kdo je pan Moudrý?“ zeptal se Zajíc. „Žije v knihovně,“ odpověděla maminka.

Malý zajíc běžel do velkého stromu, kde byla knihovna. Zajíček řekl nahlas: „Pane Moudrý...“ Najednou uslyšel hlas na druhé straně knihovny. „Pojď, malý Zajíčku...“. Zajíček běžel knihovnou a nakonec ho našel. Byl velmi starý.

„Já ti řeknu o legendě lidí...“ začal, „pověst vypráví, že před tisíci lety žili lidé, kteří byli dost chytří - uměli létat, jezdit v takzvaných autech, uměli mluvit na obrovské dálky, ale byli zničeni kvůli globálnímu oteplování a válkám. Víš, že lidstvo vymyslelo zbraň, která mohla zničit celá města za minutu? Říkalo se té zbrani atomová bomba! Ale dobré bylo, že vždy, když někdo nevládl dobře, povstali a vybrali někoho lepšího.“

„Ale my nemáme dost zvířat na povstání proti medvědům!“ ozval se mladý zajíc. „Ale možná...jestli seženeme dost zvířat, tak bychom mohli udělat povstání! Vlci mají docela velký vliv!“ začal chápat malý Zajíc. „Dobrá, musíme to tedy oznámit občanům,“ a už utíkal ven z knihovny.

Na konci týdne měli dost vojáků na dobytí hradu Medvědů.

Po třech dnech boje bitva skončila. Zvířata vyhrála. Malý zajíček dostal svoji rodinu zpátky z vězení a všichni byli volní. Zvířata měla konečně svobodu.

Alvy

Divoký nápad – Země bez lidí

Máte tady nějaké lidi = ano spousty

A kde tedy jsou = 01000011 01101000 01111001 011000010 01100001 00001010

Kde jsou umístěni = doma

A kde doma = každý sám u sebe doma

A proč = nikoho nebavilo být s ostatními a žít každodenní životy, a tak se doma upoutali k VR

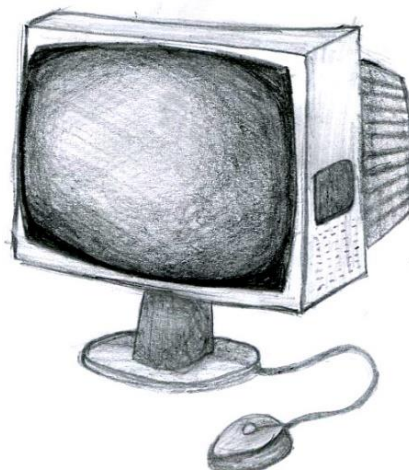
A to je baví = 0100001

Stop = omlouvám se, musím skončittt děkuji za konverrrrrzaci

Proč = práccce

Co, proč odcházíš, vždyť jsi jenom přišel.

KONEC NAHRAVKY 46333354444A

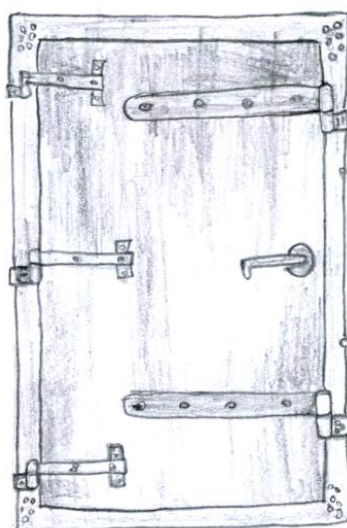
„Byl to příklad jednoho z těch odvážných bláznů, co opustili pohodlí svého virtuálního útočiště a vydali se do městských ulic. Dokážete si představit jen tak opustit teplo domova a vkročit do studeného dne plného odpadků a nebezpečných robotů? Kdo by to dělal?“

Konec Reklamy R25418

A tak jsem se vydal vpřed, pátraje po zbytcích lidskosti v této džungli. Kolem mě se tyčily vysoké mrakodrapy, zahalené štíty domů. Jediným světlem byly svítící neonové reklamy. Postupně však i ony bledly a zanikaly.

Po dlouhých chvílích pátrání jsem narazil na nekonečnou zeď z betonu a oceli, která se ztrácela v šeru městského chaosu. Všude kolem byly graffiti o svobodě, která by měla být blízko. Viděl jsem malé rezavé dveře, které se opakovaly co pár metrů. Bez váhání jsem se přes ně vydal, únik z tohoto pekla. Světlo mě hned oslepilo a na chvíli jsem byl zaskočen tím, co jsem spatřil. Byla to zelená louka, jediné místo, kde se zdálo, že příroda ještě přežívá. Slyšel jsem zvuky dětí, jak si hrají a spatřil malé úkryty, které sloužily jako útočiště pro ty, kteří toužili po svobodě v tomto chaotickém městě."

Lars 2077

David 8.A

Ilustrace Diana 8.A

PRAVIDLA HRY

Putování se soby

HRA spočívá v tom, že hrajete za soba, který jde za potravou. Cílem hry je se dostat na pastviny. Cesta ale není jednoduchá. Polární vlci jsou skoro všude.

Na tuto hru je potřeba kostka!

Polární vlk – utíkáš před vlkem.

Máš tři pokusy hodit 6, jinak se vracíš na start.

Velryba – zahleděl ses do hejna velryb.

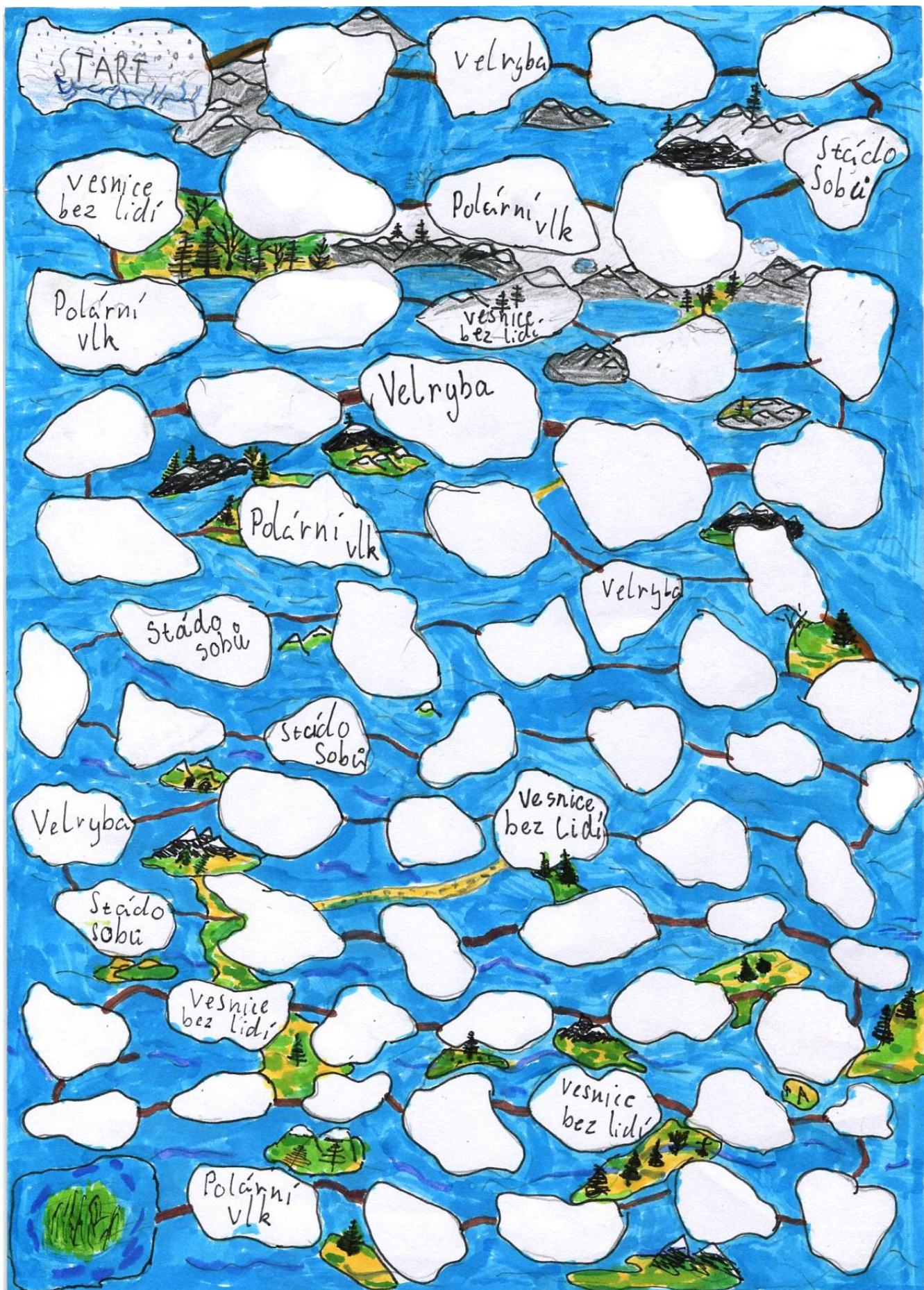
1 kolo stojíš.

Sobí stádo – potkal jsi stádo neznámých sobů. Jsou přátelští, a tak tě zavedli k malé planině s trávou, kde se tvé stádo najedlo.

Dej si něco dobrého.

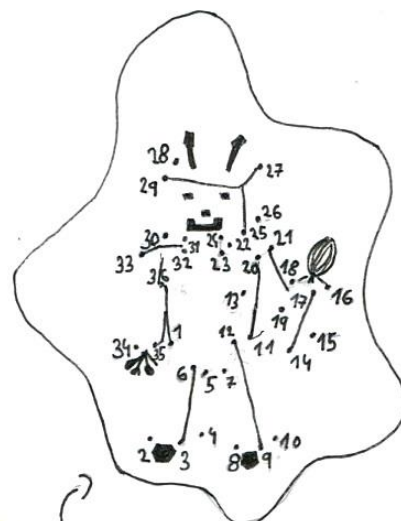
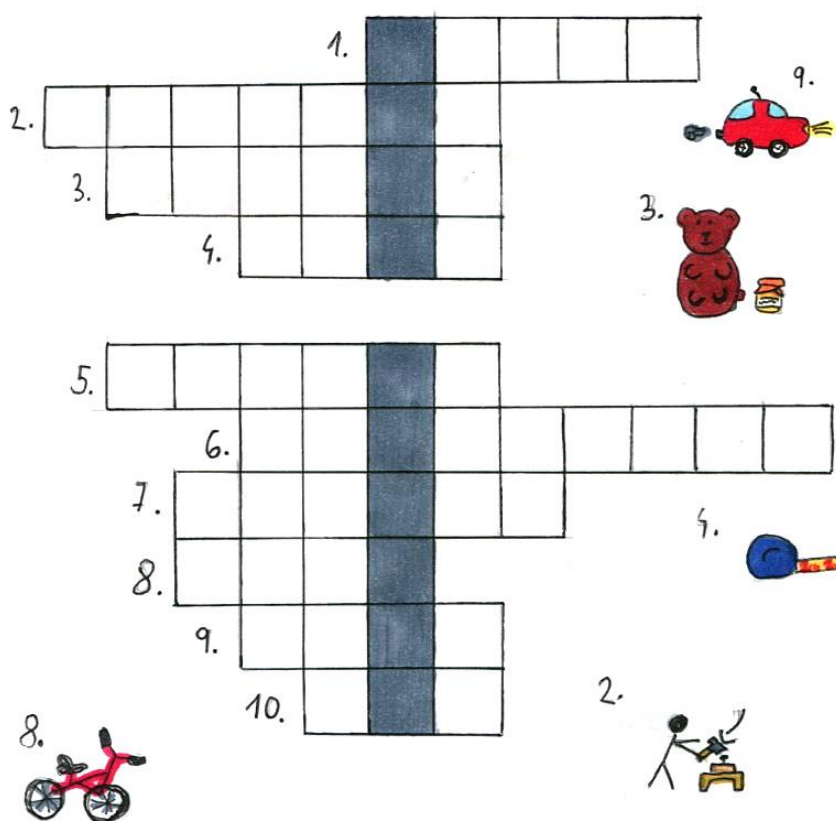
Vesnice bez lidí – narazil jsi na opuštěnou vesnici, prohledal jsi ji a našel jsi spoustu lidského jídla. Teď máš hodně energie a pokračuješ dál. **Hraješ ještě jednou.**

František, Alvy, Filip, Alex, Carol

Podle mě znamená svět bez lidí pro každého něco jiného. Já jsem do časopisu pár svých nápadů napsala, ale abyste zjistili, které světy myslím, budete si muset vylustit pár rébusů...

Vylustěte křížovku a zjistěte, jaký svět si myslím.

Spoj čísla od 1 do 36 a vybarvi obrázek.

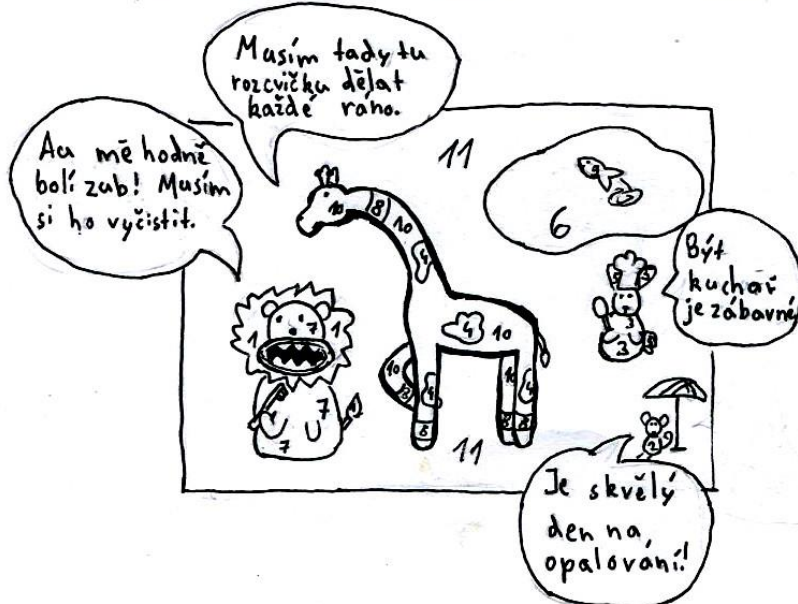
tajenka: _ _ _ _ _

Najděte v osmisměrce slova, která jsou v rámečku.
Ze zbylých písmen zjistíte, jaký svět si myslím
tentokrát.

tajenka: _ _ _ _ _

Z	K	N	N	E	L	E	J	V	S
I	O	Š	A	O	P	I	C	E	L
K	L	Y	S	R	Ř	V	Š	P	O
Á	M	M		U	A	E	Á	K	N
Č	R	Y	B	A	P	V	E	R	A
O	C	E	V	E	Z	E	J	T	R
V	Z	A	J	Í	C	R	V	E	B
I	T	I	G	R	C	K	E	K	E
D	Í	P	A	N	D	A	L	S	Z
V	Ě	Ž	I	R	A	F	A	V	T

krtek, mlok, sup,
žirafa, divočák,
liška, zajíc, myš,
jezevec, opice
zebra, slon, tigr
panda, ryba, los
ververka, páv,
varan, lev, vlk,
jelen

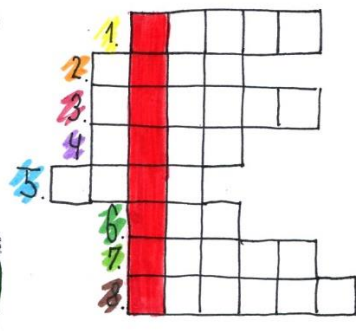
Vybarvěte bláznivá
zvířata bláznivými
barvami podle čísel.

● = 1	● = 6
● = 2	● = 7
● = 3	● = 8
● = 4	● = 9
● = 5	● = 10

Vyber si vlastní barvu = 11

Áňa

Doplň:

Osmisměrka

(TAJENKA)

B	S	T	R	O	M
A	E	R	Z	O	A
D	L	A'	I	K	S
E	É	M	D	O	O
L	O	U	K	A	I'
O	B	A'	L	K	A
K	A	B	A'	T	T

NAJDI:

KOLEDA, KABAT, OBAČKA, LOUKA, STROM, MASO, OKO,

TRÁM, MĚTA

Carol

Ani

BLUDÍŠTE

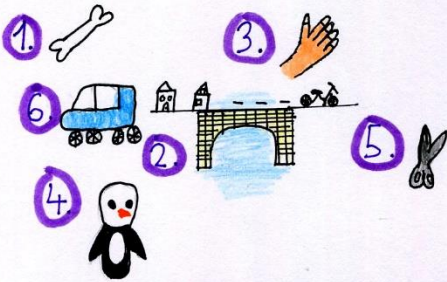
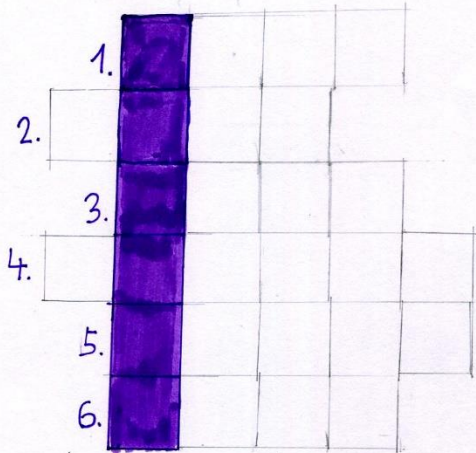

Můžeš
přes

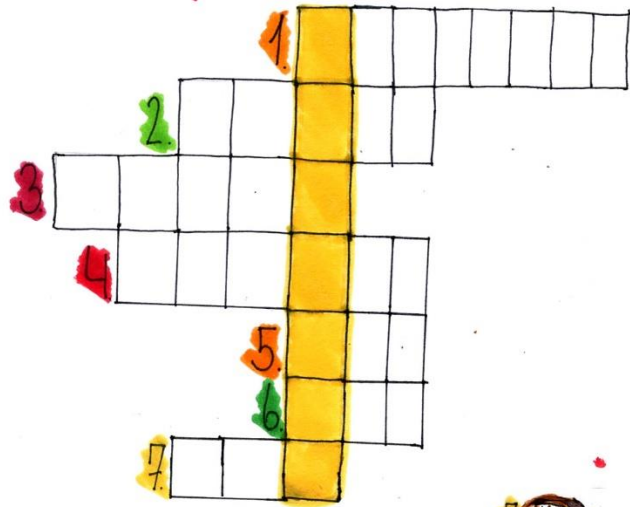
Ani

KŘÍŽOVKA

Majda 5.A

KŘÍŽOVKA

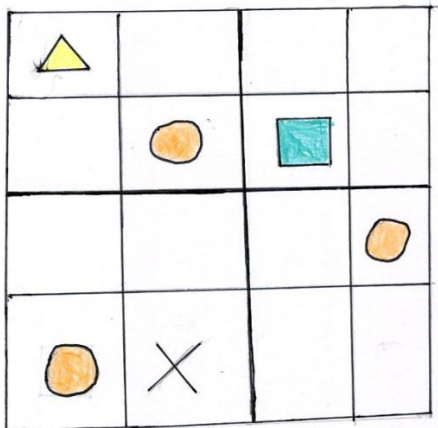
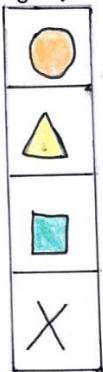

Bylo by (TAJENKA) _____?

Ani

SUDOKU

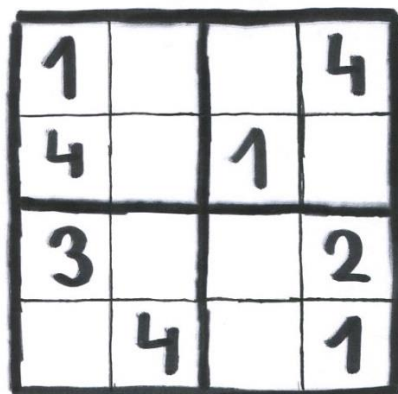
Výběr

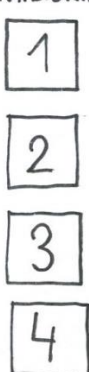
Marta

SUDOKU

VYLUŠTI SUDOKU.

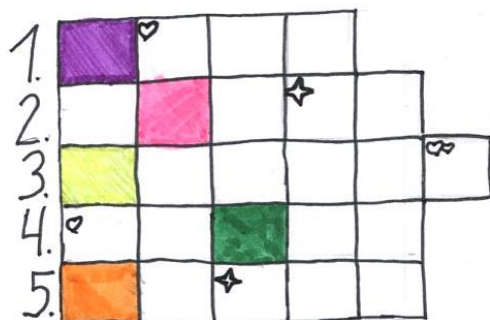

NABÍDKA:

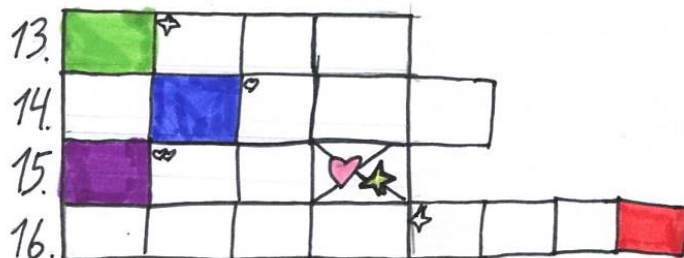
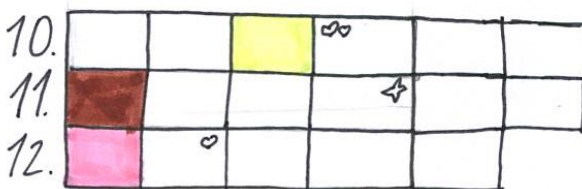
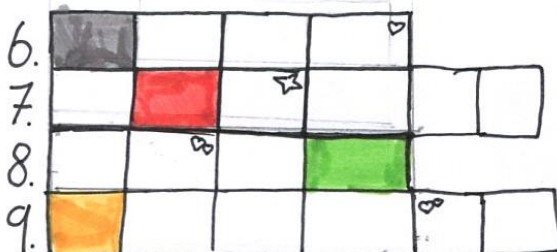

Ami

Křížovka

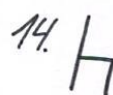
2. JAK SE JMENUJE
TENTO ČASOPIS?

11. KONTINENT
VE KTERÉM
ŽIJEME

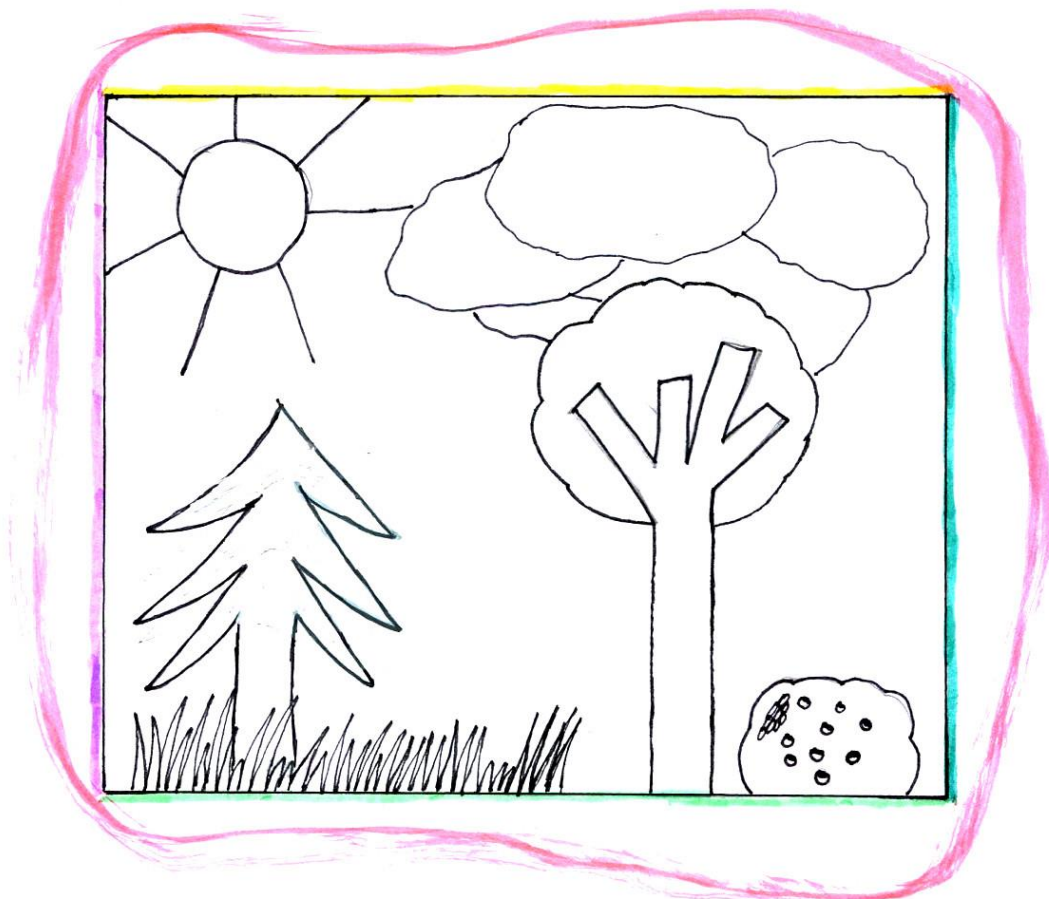

TAJENKA:

16. CO NOSÍME
KAŽDY DEN
NA SOBĚ

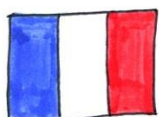
OMALOVÁNKA

Jóža

Poznej vlajky

Co to je?

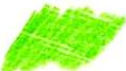
Plyne tiše, neslyšně
přitom živa není,

Když však padat začne
někdy trochu pěni.

Jóža

Ela, Carol

zelena'

7.

13.

stůl

2.
jablko

14.
list

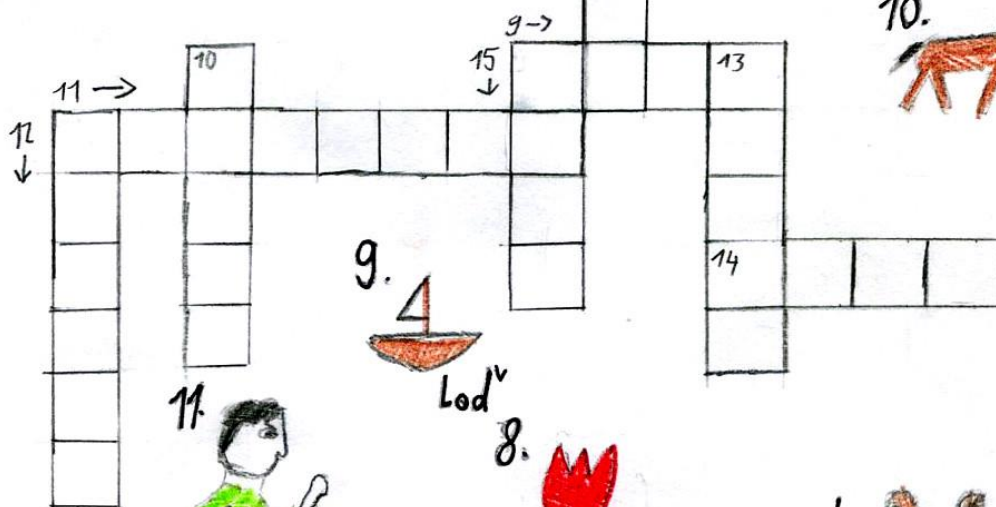
1.
slon

3.
kuře

5.
žena

6.
trouba

10.
kůň

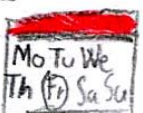

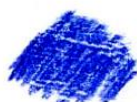
9.
lod'

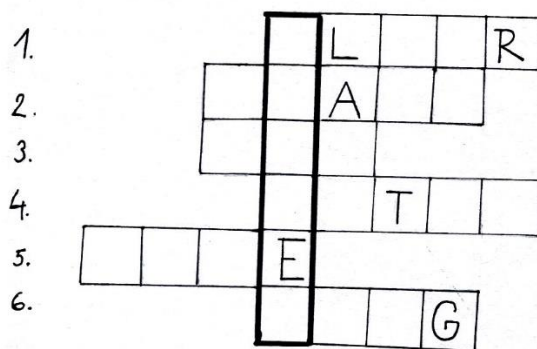
8.
růže

11.
fotbal

4.
klokan

12.
pátek

15.
modrá

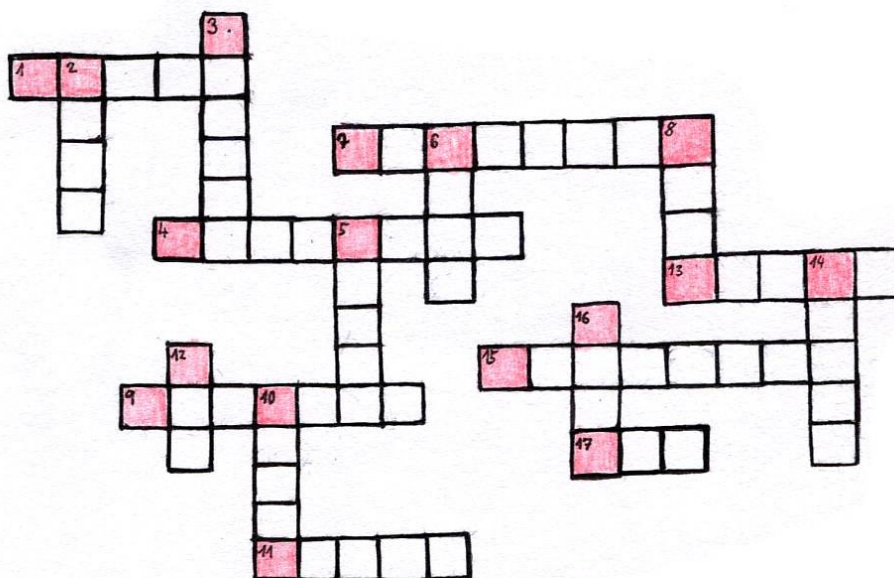
Tajenka: _____

1. What do we use to make a bread.
2. The opposite of white.
3. An animal that lives at home with people and barks.
4. Something that we drink.
5. Which flower is red?
6. What do people wear on their fingers.

Vilma, Eliška, Sára 9.A

1. vlak
2. déšť
3. zvíře
4. slon
5. hroch
6. díl
7. bezdomovec
8. zpívat
9. duha
10. noc
11. tygr
12. auto
13. sklo
14. meč
15. klokan
16. koleno
17. konec

Denis, Petr 9.A

Róza 3.A

Kryštof 3.A

Matěj 3.A

Marek 3.A

Tonda 3.A

Viki 3.A

Mína 3.A

Adrienka 3.A

TIP NA VÝLET

BEČOV NAD TEPLOU

Statní hrad a zámek Bečov nad Teplou leží v Západních Čechách.

Proč Bečov navštívit?

V zámku je expozice o relikviáři sv. Maura. Je zde příběh jak relikviář objevili a jak byl restaurován. Relikviář je druhý nejcennější předmět po klenotech v České republice.

Co to vlastně relikviář je? Představte si malý domeček a vně jsou uloženy ostatky např. kosti právě sv. Maura. Domeček je pozlacený.

Kolem hradu a zámku vede stezka a zní si můžete pořádně prohlédnout státní hrad a zámek Bečov nad Teplou.

To ale není vše, co můžete v Bečově navštívit. Je tu ještě Bečovská botanická zahrada. Nebo můžete dojet vlakem na prohlídku Karlových Varů. Kousek od Bečova je rozhledna Krásenský vrch. Je kamenná, měří 25 metrů a má točité schody kolem sebe.

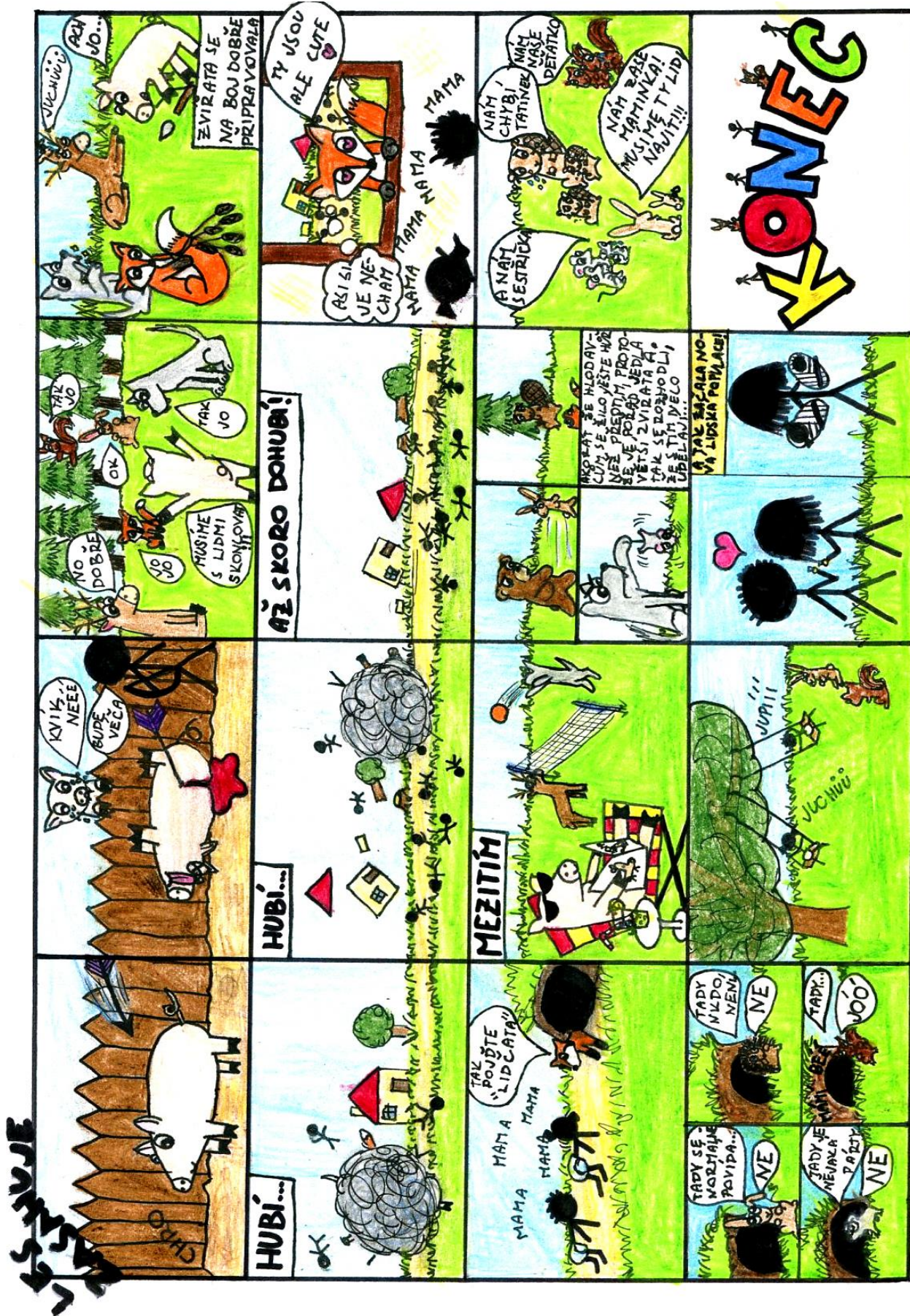
Mára

Řešení ze strany 8:

Odpověď: Vrahem je paní Rakytníková, řekla, že šla pro manžela do baru, ale minuli se, tak si něco koupila sama. Její manžel řekl, že jeho manželka (paní Rakytníková) bary nesnáší. I přesto si paní Rakytníková v baru něco koupila. Navíc je mezi prvním a druhým patrem jenom jedna chodba a schody. V prvním patře je pak velká hala, což znamená, že se minout nemohli. O přestávce tak paní Rakytníková počkala, až v chodbě nikdo nebude, a spáchala trestný čin. Potom se vrátila do lóže a počkala na manžela.

Elie ve světě bez lidí

V minulém díle se trojčata katastrofovi vydají hledat poklad. Najdou oválnou a dopis. Povede se jim obrátit celý svět naruby. Tuhle situaci musí napravit! Povede se jim to?

Děkas tatůdou jsme ot-
jeli na druhý konec světa!
Vrátíme se až senám zach-
ce. HA HA HA HA
PS: Smešli jsme vám věže-
vé zásoby slackostí. (i z
velikonoce) HA HA HA HA HA HA

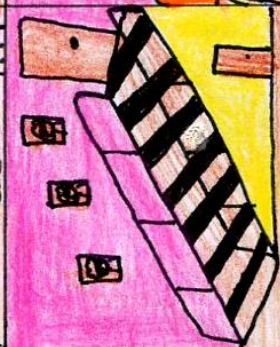
Děckas tat'uldou jsme ot-
 jeli na druhý konec světa!
 Vráťme se až se nám zach-
 ce. HA HA HA HA
 PS: Směli jsme vám věk-
 vé zásoby sladkostí (i z
 velikonoce) HA ³⁶/₂ HA
 HA HA HA HA

Asi je to
tak mrs-
klo
naruby.

Takže mamča
s tat'kou odjeli
na dovolu
a nás tu
zhecha!.

Je t'q ege çudllik. Përkohësisht të ale mumsime promyslet.

Gjiro

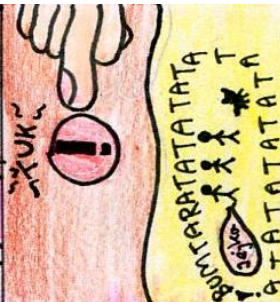
A je të mupan!

Dobře, do výřa. Máme rozmys-
leno... Prostě to zručí kni.

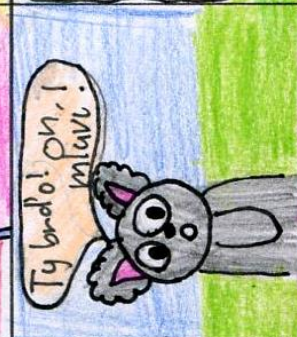
Ach jo, vďaka už na tom pracuju.

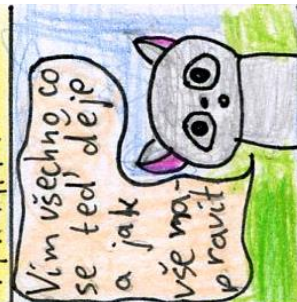
A cartoon illustration featuring three stylized cats standing on a green grassy field. The cats are grey, red, and purple, each with large white eyes and a small black nose. They are all looking towards a large, light-colored speech bubble that contains the word 'Coto!' in a bold, black, sans-serif font. The background is a simple blue sky with a white horizon line.

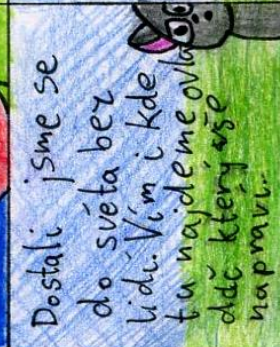
Uměl jsem mluvit
ce lou do bu...
Ten
jsem
nerozuměl
li.

A cartoon drawing of a grey rabbit with large, expressive eyes and pink inner ears. The rabbit is holding a large, light-colored speech bubble that contains the text "Ty bratko! Oh, I miss you!" written in a mix of Cyrillic and English. The background is a simple blue sky and green grass.

Vím všechno co se teď děje a jak vše má pravít

Dostali jsme se
do světa bez
lidí. Vím ikde
ta najdeme ovšem
dítě kterýžto
napravi.

[illegible]